

Motion till riksdagen

1989/90:L7

av Bengt Harding Olson m.fl. (fp)

med anledning av prop. 1989/90:42 om det allmännas ansvar enligt skadeståndslagen

Propositionen föreslår vissa ändringar i skadeståndslagen grundade på justierådet Bertil Bengtssons översyn av det allmännas skadeståndsansvar.

Bengtsson föreslog i sitt betänkande att begreppet myndighetsutövning skulle ändras, att standardregeln, passivitetsregeln och skälighetsregeln vid ren förmögenhetsskada skulle upphävas samt några andra smärre förändringar.

Propositionen följer Bengtssons förslag utom vad gäller ändringen av begreppet myndighetsutövning.

Folkpartiet har under en följd av år och i olika sammanhang framhållit de stora bristerna i det allmännas ansvar. Detta gäller inte bara skadeståndsansvaret utan även det straffrättsliga tjänsteansvaret, det disciplinära ansvaret och kommunala förtroendemäns ansvar.

Riksdagen beslöt också i våras, i samband med behandlingen av en proposition om tjänsteansvaret och efter bl.a. folkpartiets initiativ, att utreda hela frågan om det allmännas ansvar (seJuU 1988/89:24). Vi framhöll då att det offentligas ansvar för sin verksamhet ofta anses otillräckligt av allmänheten. Vi såg därför en utvidgning av tjänsteansvaret enligt propositionen som en tillfällig lösning, i avvaktan på en samlad översyn av hela ansvarsområdet.

Vår inställning till den nu aktuella propositionen är densamma. Förslagen går i rätt riktning men är helt otillräckliga.

Vi motsätter oss inte förslagen i propositionen men slopandet av vissa begränsningsregler i skadeståndslagen får ringa effekt. Den nu aktuella delreformen kan inte fylla den självklara funktionen att undvika skadeståndsrättsliga "justitiemord".

Den aviserade parlamentariska utredningen kommer givetvis att ta viss tid i anspråk. Därefter ska förslagen omsättas till lagstiftning. I avvaktan på ikraftträdande av ett nytt skadeståndssystem måste sådana provisoriska regler införas att nya skadeståndsmässiga skandaler undviks.

Så kan ske genom införande av en skadeståndsrättslig säkerhetsventil (efter mönster från brottsskadelagen). Den skall kunna tillämpas om den skadelidandes ersättningsbehov med hänsyn till dennes ekonomiska villkor och omständigheter i övrigt framstår som särskilt angeläget. En sådan delreform kommer bättre än regeringens modell att fånga upp aktuella upprörande fall i avvaktan på den kommande skadeståndsrättsliga nyordningen.

Med hänvisning till ovanstående hemställs

att riksdagen beslutar om ändring i skadeståndslagen (1947:207) så
att 3 kap 3 § får följande nya lydelse:

Skadeersättning utgår även i annat fall än som avses i 2 § i den mån den
skadelidandes möjligheter att försörja sig allvarligt har äventyrats genom
skadan eller ersättningsbehovet annars, med hänsyn till hans ekonomiska
villkor och omständigheterna i övrigt, framstår som särskilt angeläget.

Stockholm den 14 november 1989

Bengt Harding Olson (fp)

Ulla Orring (fp)

Lola Björkquist (fp)

Barbro Sandberg (fp)